

се провърят на входа отъ двама пазачи. После децата се изкачатъ по стълбата. Нека и ние да ги последваме.

Миризма отъ топла храна приятно дразни носа. Оглушителън шумъ изпълня стаята. Шумъ и тропотъ на сто и петдесет лъжици и чинии, сумтение, въздишки и детски разговоръ. Отначало въ стаята не се вижда нищо: големата трапезария на Фармъ-Хаузъ е изпълнена съ пара. Следъ минута или две тази мъгла се разпръсва и вие виждате: наистина, интересна картина: сто и петдесет деца отъ квартала Боро обядватъ хубаво. На чинията предъ всѣко дете лежи вкусно парче пудингъ*) съ картофи, полѣтъ съ соусъ.

Презъ зимните месеци, когато небето се помрачава, мъглата е задушлива, когато утекчителниятъ дъждъ ти се чини, че е готовъ да потопи цѣлия градъ, когато вали снѣгъ, и студътъ сковава земята твърдо като камъкъ, а ледътъ покрива мрачната река, такива скромни угощения се даватъ на най бедните ученици отъ първоначалните училища на цѣлия Лондонъ.

— Тези, на които бащите сѫ безъ работа, да си дигнатъ ръжетъ, казватъ учителите въ тия училища.

Въ отговоръ дигатъ се много ржце.

Учителятъ раздава на нуждаещите се ученици билети. Всѣки билетъ дава право на обядъ въ Фармъ-Хаузъ или въ друга нѣкоя безплатна трапезария.

Шумътъ въ стаята се усилва. Децата съ лъжици оствръгватъ чинийите до тръничка. Прислужниците се готвятъ за нова смѣна посетители. Отместватъ скамейките. Малко по малко трапезарията пустѣе. Въ кухнята нарѣзватъ пудингъ, готвятъ картофи и соусъ. Нови сто и петдесет чинии се поставятъ въ редъкъ. Трапезарията отново се изпълня съ приятна миризма. Отново се дига шумъ. Въ по-малко отъ часъ време получаватъ обядъ шестстотинъ до седемстотинъ деца.

И това се повтаря всѣки денъ на недѣлята, съ изключение на сѫбота.

Когато времето е много лошо, децата получаватъ още и закуска, състояща се отъ чорба, парче хлѣбъ и мармеладъ.

Въ продължение на зимата само Фармъ-Хаузъ храни шестстотинъ до седемстотинъ гладни гърла. А такива трапезарии въ Лондонъ и другите градове на Англия има много.

*) Пудингъ — сладкишъ.